

zodpovedne pracovať aby, sme na týchto priestoroch zostali aj naďalej ako menšina alebo etnické spoločenstvo, ktoré bude integrálnou činnosťou veľkej vojvodinskej a srbskej kultúry alebo, ak chcete, aj európskej kultúry.

Martin Zloch, podpredseda Zhromaždenia AP Vojvodiny:

Mám zvláštnu česť a radosť pozdraviť vás a osloviť vo vynovených miestnostiach Ústavu pre kultúru vojvodinských Slovákov. Chcem vyjadriť radosť z toho, že rozhodnutie, ktoré bolo uznesené takmer pred rokom, ponúkalo činiteľov a aktérov, vedúcich Ústavu pre kultúru vojvodinských Slovákov hneď k práci. Začali s činnosťou, za krátky čas si vybavili potrebné miestnosti pre svoju činnosť, adekvátne tým cieľom, ktoré sú už tuná povedané. Pri tejto príležitosti by som im chcel zaželať úspech v práci a plné ruky práce. Keďže slovenská menšina má veľmi rozmanité kultúrne diania, svoje tradičné manifestácie, verím, že tie ruky budú naozaj plné a poznajúc úradujúcu riaditeľku, jej doterajšiu činnosť koordinátorky v NRSNM, verím, že ten úspech nevystane a na nás všetkých je, aby sme k tejto práci, k tejto ochote, k tomu entuziazmu dopomohli a, samozrejme, ako to bolo doteraz, tak bude i naďalej. Ešte raz: plno úspechov do budúcnosti vo vašej práci.

Svetozar Čiplić, minister pre ľudské a menšinové práva:

Ja využijem tú protokolárnu možnosť, aby som vás oslovil s „drahí priatelia“. Nemusím tých všetkých, ktorí sú moji priatelia, aj súkromne aj stranicky a povedzme aj štátne a priatelia rodiska, inak osloviť ako „drahí priatelia“. Žiaľ,

**Hostia z Maďarska:
Katarína Királ'ová a Ján Fuzik**

nemohol som sa zúčastniť ako predstaviteľ republikového orgánu vo formovaní tohto ústavu, ale, bezpochyby, ako republikový minister budem využívať všetky potenciály ústavu z viacerých dôvodov: predovšetkým to, čo máme všetci my, ktorí žijeme vo Vojvodine, skorože v génoch – to je kód tolerancie, ten kód sa učí, dedí sa, spoločným viacstoročným životom a osvojovaním si tej tradície od nášho suseda alebo niektorého nášho iného blízkeho je nejaká hodnota. Tej tolerancii všetci máme za úlohu naučiť prakticky tú časť Srbska, ktorá sa chce dostať do Európy. Z druhej strany možno nejestvuje lepší sprostredkovateľ, lepšia možnosť, aby sa k učeniu tolerancie vzal príklad zo slovenského národnostného spoločenstva, ktoré je z jednej strany storočia dostatočne integrované do svojho politického prostredia, a z druhej strany, že je tento ústav dôkaz a živý nacionálny organizmus, ktorý vytvára nielen kultúru, ale, čo je oveľa ťažšie, vytvára inštitúcie kultúry. Verte mi, ako príslušníkovi väčšinového národa, to je väčšinovému národu v hociktorom štáte veľmi

**Dobry začiatok: riaditeľka Ústavu
pre kultúru vojvodinských Slovákov
Milina Sklabinská**

vajú jednu veľkú a veľmi významnú kultúrnu inštitúciu. Tento rok bude veľmi významný pre celú pokrajinu, lebo všetky tie národnostné spoločenstvá, ktorých jazyk je v úradnom používaní vo Vojvodine, dostanú takéto inštitúcie. Táto inštitúcia bude zberateľ a ochranca celkového kultúrneho dedičstva, ktoré vznikalo storočia na tomto priestore, a zároveň bude aj strategicky určovať: čo je budúcnosť kultúry slovenského národnostného spoločenstva v 21. storočí, v období elektronickej spoločnosti, ako vyhovieť kultúrnym potrebám generácií ktoré len prichádzajú. Otváranie tohto ústavu ja nechápem ako ojedinelý zjav, ale – spolu s otváraním ústavov pre kultúru vojvodinských Rumunov, Rusínov, Chorvátov, Maďarov – chápem ako jednotné podujatie. To, čo si my prajeme je, že z tónov, ktoré vyrábajú naše nárečia, jazyky, vytvoríme jedinečnú symfóniu. To, čo si prajeme, je, aby farba, ktorá vychádza z našich

**Pohostenie pre hostí, v úzadí stoja:
Jovanka Zimová, Svetlana Zolňanová
a Pavel Zima**

zástav a našich ľudových krojov, vytvoril jedinečnú mozaiku, na základe ktorej budeme môcť povedať, že Vojvodina je jedinečný región a že je interkultúrnosť jej druhé meno.

S potešením dnes večer otváram Ústav pre kultúru vojvodinských Slovákov.

Po protokolárnej časti herci dielne Studio mali malý performans, ktorý sa opieral o slovenskú ľudovú baladu o ranenej breze, zhudobnenú Martinom Kmeťom, ktorá trefným spôsobom pripravila červenú pásku, ktorú prestrihol Dr. Bojan Pajtić, otvárajúc tak túto inštitúciu, ktorá zohrá veľkú úlohu v našom kultúrnom živote. ❄